

Ümit Var Olalım

Dünyanın nimetlerini paylaşırken insanoğlu adil olursa medeni, çağdaş, uygar olur ve bunları savunma ve iletme hakkına sahip olur. Gezegenin tüm nimetlerini baskı, zulüm ya da politik entrikalar ve askeri katliamlarla elde ederken diğer yandan medeniyetten, uygarlıktan, çağdaşlıktan, evrensel hak ve hukuktan taviz vermez. Bu değer ve kavramların yaratıcısı, savunucusu ve koruyucusu konumunda kendisini tüm insanlığa sunarsa, azınlığın çoğunluğa hükmettiği tüm haklarını gasp ettiği bir dünyada adil yaşama şansını yakalamak mümkün mü? Mümkün olabilir mi? Sahip olduğumuz ülkenin aslında sahibi değilseniz yaşamsal koşullarınızı bile sizinle hiçbir ortak değer olmayan güçler sizin iradeniz olmadan sizi mahkûm etmişler ise bu gezegende barış ve huzuru nasıl inşa edebiliriz ki?

Türkiye örneğini ele alalım. Yüz yıla yaklaşan, inşallah ebediyete kadar ayakta duracak devletimiz Türkiye Cumhuriyeti yüz yılın tamamına yakını milletle ilgisi olmayan istek, inanç, kültür ve değerlerine hizmet etmeyen, hatta bunları yok sayan yönetimler, anti demokratik yapılanmalar ve yüz binleri bulan ölümler içeren çatışmalarla geçti. Senaryosu yazılıp önümüze konan bu projelerde bizler figüran oyuncular olarak görevlendirildik. Ülkemize ve milletimize aydınlık yarınlar sunamadık.

Son on yılda irkildik, kendimize geldik, öz güven ve cesaretle yüz yıllık boşa geçmiş zamanın açığına dahi kapatmaya başladık. Sonuç yeni bir senaryo yeni bir oyun sahnede, cennet memleketimde yine kargaşa yine boşa giden emekler. Lakin senaristlere diyorum ki, bu sefer başka bir Türkiye var karşınızda, film platformunuzu başka yere kurun, bu millet yeni figüranlarınıza şans ve fırsat vermeyecek. Zamanınıza yazık. Size burada, yani Anadolu'da artık oyun alanı yok. Bu yüce millet birlik ve beraberliği yakalamışken, bundan günlük geçici sunduğunuz kazanımları elinin tersi ile iter ve aydınlık yarınlara omuz omuza birlik ve beraberlik içerisinde yürür.

Yarım asırlık ömrümde yüzlerce insan değer olarak yer buldu. Hepsi gelirken gönül heybemde birer zümrüt, elmas, altın olarak yer aldılar. Gönül heybemde yer alan benim değer olarak gördüklerim uzun ya da kısa zaman diliminden sonra heybemdeki değerlere zümrüt, elmas ve altınlara baktım, yüzlerce değer, zaman, yaşanmışlıklar, ahde vefa, sadakat benzeri gerçek ve

hatasız ölçüm yapan tartılarda analiz edildiler. Gönül heybemi hakikatler masasına boşalttığımda birkaç zümrüt, biraz daha fazla elmas, onlarca da altın vardı. Yıllarca gönül heybesinde yer bulan yüzlerce dosta, değere ne oldu? Onlar sadece değersiz kuruşlarmış meğerse. Neden değersiz? Çünkü asla hiçbir insani değeri algılayıp uygulamadan sadece bencil yaşamlarındaki hak edilmemiş kazanımlara giden yolda dostluk, sevgi, paylaşım, sadakat ve ahde vefa basamak imiş. Zümrüt, elmas ve altın görünümündeki aslında değersiz kuruşlar olduklarını görmez miyiz hepimiz?

Anlamadıkları binlerce kuruş bir altın, yüz binlerce kuruş bir elmas, milyonlarca kuruş bir zümrüt etmezdi. Bilmezler ki bir gerçek dost onlarca tanıdığı bedel. Bir gerçek sırdaş, yoldaş yüzlerce tanıdığı bedel, ya da gerçek samimi bir sevgi, sadakatli bir candaş, yaşadığınız kalabalık kente bedel. Hepimize kalbi duygularla bizden ona ondan bize sevgi ve sadakate bağlı dostlar gerek.

İnsanoğlunun yaratılış ve varoluş fitratında herkes masum, temiz, bir ve eşit doğar. Yani her çocuk dünyaya gelişinde en değerli madde olan zümrüt niteliğindedir. İnsani değerleri, imanı, vicdanı algılayıp yaşayan, uygulayan ya da uygulatanlar zümrüt olarak kalır. Sonraki aşamalarda birey ya da toplum insani değer ve kavram kayıpları ile kuruşa kadar inen varlıklar konumuna düşerler. Bu değişimde en önemli etkenler mevki, makam, kapital güç ve kazanım savaşlarıdır.

Bizim kapitalistlerimiz kapitalin yörüngesine kilitleyip ve etki alanından asla çıkamadıkları için sosyal yaşam ve paylaşım duygu ve algılarını yitiriyorlar. Banka hesapları veya benzeri kapital kudretin onları bu dünyanın özel birey ya da camiası sanırlar en masumane yaklaşımla çevrelerinin efendisi görürler hayal penceresinden kendilerini. Aslında bu kapital güç onlara yarardan çok zarar vermektedir. Sosyal yaşamın insani boyutundan bencil yaşama, cemiyet yaşantısı toplumsal yaşamdan kısır döngülü dar bir çevreye, paylaşım veya katkının ancak menfaate dayalı hesaplar üzerine kurulu bir yaşam. Aslında sosyalleşme, sosyalite ve sosyal paylaşımı kapital güç unutturuyor. İçinde sevgi, vicdan, paylaşım, yardımın yani insani değerlerin yer olmadığı kapital gücün insani duygulara galip geldiği bir yaşam yaşıyor. Tamamı olmasa da, çoğunluğun yaşadığı bizim kapital ağa babaları kapitalistlerin.

Biz Milet ve Devlet olarak geleceğimizden kuşku ve endişemiz yok. ÜMİT VARIZ imanımızdan, vicdanımızdan. Irkı, mezhebi, dünya görüşü farklı olsa da tek millet, tek devlet, tek bayrak, yani ÜMİT VARIZ birlikte yaşamaya, bir olmaya, bir birimizin evrensel hak ve

hukukuna saygılı olmaya. Bu Milet, bu devlet çok karanlık oyunları, gizli senaryoları, açık ihanetleri boşa çıkardı. Ağır bedeller ödedi. Lakin diz çökmedi, mağlup olmadı. Biz ÜMİT VAR OLMAYA devam edelim.